

[Auken.]

eksisterende eksportkreditordning af en eventuel dansk tilslutning til fællesmarkedet, både for så vidt angår en revision af nærværende lov, og hvad angår ordningens administration. Her er netop et område, hvor Fællesskaberne har søgt at gennemføre en harmonisering ved flere ministerrådsbeslutninger og direktiver.

Det andet spørgsmål vedrører et emne, som sidst loven var til revision i efteråret 1970 gav anledning til en indgående debat. Det drejer sig om eksportkreditgarantier til de portugisiske besiddelser i Afrika og til Sydafrika, hvor det kunne frygtes, at sådanne garantier kunne medvirke til at befæste den portugisiske kolonipolitik og den sydafrikanske apartheidpolitik. Derfor henstillede socialdemokratiet i det da nedsatte folketingsudvalgs betænkning, at der ved de konkrete afgørelser i eksportkreditrådet blev taget hensyn til disses overensstemmelse med Danmarks almindelige politik i forhold til forskellige afrikanske lande, dvs. Angola, Moçambique, Sydafrika osv. Jeg har forstået, at man på dette punkt efter regeringsskiftet har fundet en administrativ løsning i overensstemmelse med udvalgsbetænkningen, så vi undgår enhver mistanke om statslig støtte til de racistiske regimer i det sydlige Afrika.

Jeg kan kun endnu en gang anbefale det foreliggende lovforslag, der er vigtigt for eksport og beskæftigelse, til tingets hurtige og positive behandling.

Henning Andersen: Da mit partis ordfører vedrørende dette lovforslag, hr. Knud Thomsen, er forhindret i at deltage i tingets møde i dag, skal jeg knytte nogle få bemærkninger til lovforslaget.

Baggrunden for dette lovforslag fra handelsministeren er jo det glædelige, at vor eksport er stigende, og her gør værfterne sig stærkt gældende med en stor andel af beløbsrammen, hvilket også har givet sig udslag i en god beskæftigelse, som vi ikke mindst i denne tid må være taknemlige over. Der er vel også grund til at pege på den meget store valutaindtjening, denne garanti- og kautionsordning giver mulighed for.

Jeg har flere gange på møder rundt i landet hørt udtalelser om, at den mindre eks-

portindustri ofte møder vanskeligheder ved ansøgning om garantier, både hvad angår tiden for en ansøgnings behandling og den økonomiske status, en virksomhed skal være i besiddelse af for at komme i betragtning. Jeg er klar over, at det kan være vanskeligt for ministeren at besvare det i dag, men jeg vil dog gerne have det undersøgt nærmere. Det er jo heldigvis tit sådan, at også små og økonomisk svage virksomheder kan vokse sig store og give mulighed for god beskæftigelse og indtjening af hårdt tiltrængt fremmed valuta.

Forhøjelsen af den nuværende beløbsramme fra 8,5 til 10 milliarder kr. kan jeg på det konservative folkepartis vegne anbefale, og jeg skal tilsige lovforslaget en velvillig og hurtig behandling her i tinget.

Jens Peter Jensen: På venstres vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger i øvrigt, men til den ærede socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Auken, vil jeg sige, at jeg har ikke lyst til at grave op i den debat, der fandt sted ved sidste ændring af denne lovgivning. Jeg troede oprigtig talt, at socialdemokratiet havde glemt, hvad der dengang foregik, lykkeligt glemt det, for der er jo ikke noget om det i ministerens fremsættelse, der i enhver henseende er seriøs og sober.

Dernæst vil jeg sige, at lovforslaget burde have været ledsaget af et forslag fra den højtærede finansminister om ophævelse af loven om midlertidig importafgift. Den strider jo imod de eksportfremmende interesser, som den socialdemokratiske ordfører gav udtryk for at hans parti var meget optaget af. Loven om midlertidig importafgift burde egentlig hedde lov om permanent eksportafgift, for det er jo en af dens virkninger. Specielt efter den opfattelse, som man inden for GATT har vedrørende den lovgivning, synes jeg nok, at regeringen burde have reageret.

Endelig skal jeg sige, at jeg har med interesse set, at tabene ved de forpligtelser, denne lovgivning indebærer, er meget beherskede. Det kunne jo give én et indtryk af, at man måske i for høj grad administrerer loven efter princippet, at man går med paraply i solskinsvejr. Netop i den hårde